

Dosarul nr. 2ra-1703/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – V. Chisilița

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Ișcenco împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale instanțelor de judecată,

împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de către Veaceslav Ișcenco și Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 19 iunie 2018 Veaceslav Ișcenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 40 000 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 15 000 euro cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, obligarea procurorilor Oleg Baciuc și Anatol Pitel să-și ceară scuze public, prin postarea acestora pe prima pagină web a procuraturii, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că la data de 24 februarie 2016 de către Procuratura Generală a fost începută urmărirea penală în baza art. 361 alin. (2), lit. b), c), d) și art. 243 alin. (2), lit. a), b) Cod Penal.

Reclamantul a menționat că la data de 01 martie 2016 a fost reținut și a fost recunoscut în calitate de bănuț.

La data de 03 martie 2016 i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 243 alin. (2), lit. a), b) Cod Penal.

Procurorul Oleg Baciuc la data de 03 martie 2016 a depus un demers în adresa instanței de judecată cu privire la aplicarea măsurii preventive – arest preventiv pe un termen de 30 zile în privința reclamantului Veaceslav Ișcenco.

Prin încheierea din 03 martie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău s-a admis demersul procurorului și s-a aplicat măsura preventivă-arest preventiv pe un termen de 30 zile în privința lui Veaceslav Ișcenco. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 11 martie 2016 a menținut încheierea instanței de fond.

Veaceslav Ișcenco a indicat că prin încheierile din data de 30 martie 2016, 29 aprilie 2016 și din 26 mai 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău s-au admis demersurile procurorului de prelungire a măsurii preventive - arest, pe un termen de 30 de zile în privința sa. Încheieri care au fost menținute de Curtea de Apel Chișinău.

La data de 10 iunie 2016 de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost emisă o sentință de condamnare în privința lui Veaceslav Ișcenco pe cauza penală nr. 2014022075, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de privare de libertate pe un termen de 13 ani.

Reclamantul a menționat că după emiterea acestei sentințe, cauza penală nr. 2016928057, la data de 18 iulie 2016 a fost suspendată de către procurorul Anatol Pitel.

Ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 18 iulie 2016 a fost contestată în instanța de judecată, în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Prin încheierea din 19 aprilie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Central s-a anulat ordonanța de suspendare a urmăririi penale.

Reclamantul a indicat că prin intermediul avocatului său la data de 13 octombrie 2017 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de accelerare a urmăririi penale, în temeiul art. 20 Cod de procedură penală.

Prin încheierea din 20 octombrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial demersul avocatului său, cu privire la accelerarea urmăririi penale, în temeiul art. 20 Cod de procedură penală.

La data de 16 noiembrie 2017 de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Tudor Bordea a fost emisă ordonanța de scoaterea de sub urmărire a lui Veaceslav Ișcenco, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 243 alin. (2), lit. a), b) Cod Penal.

Veaceslav Ișcenco a indicat că prin acțiunile ilegale a organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată i-au fost aduse suferințe psihice și jignită personalitatea sa. Ori, prin rețele de socializare au fost defuzate imagini video cu reținerea sa pe cauza dată. Iar fiecare ședință de judecată, în care se examinau demersurile procurorilor de aplicarea a măsurilor preventive și ulterior prelungirea acestora, i-a provocat un stres. Mai mult ca atât, în perioada aflării în arest și anume 100 zile a suportat cheltuieli pentru mâncare, haine și medicamente. În afară de aceasta, în perioada dată a suportat și cheltuieli pentru asistența juridică în organele de anchetă și instanța de judecată.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Ișcenco. S-a încasat din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Veaceslav Ișcenco prejudiciul material în mărime de 5 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei și cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în mărime de 5 000 lei. În rest, cerințele lui Veaceslav Ișcenco s-au respins ca fiind neîntemeiate. (f.d. 129, 139-146)

Prin decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de către Veaceslav Ișcenco și Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 176, 177-185)

Instanțele de judecată au constatat că acțiunea înaintată de către Veaceslav Ișcenco întrunește condițiile statuate în Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Cu toate acestea, instanțele de judecată au concluzionat că cuantumul prejudiciului material în mărime de 40 000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 15 000 euro solicitate de către Veaceslav Ișcenco de a fi încasate de la Ministerul Justiției sunt exagerate și urmează a fi micșorate. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încânt acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

La 15 iulie 2019 Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 189-196)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la materialele cauzei, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei și favorizarea părților oponente, ce duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale.

La 29 august 2019 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respinge integral acțiunea depusă de către Veaceslav Ișcenco. (f.d. 200-205)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele din dosar, deoarece la caz, nu sunt întrunite condițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 iunie 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 25 iunie 2019. Recursurile

declarate de către Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir la 15 iulie 2019 și de către Ministrul Justiției la 29 august 2019, sunt declarate în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției, au indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției, inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către Veaceslav Ișcenco, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir și Ministerul Justiției, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas